

ಮೌಖಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯು ಜನ ಇತಿಹಾಸ

ವಿದ್ಯಾ ಪಾಟನಕರ

ಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ನಗರ, ಉಗಾರ ಮೀರ್, ಕಾಗವಾಡ ತಾಲೂಕು, ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆ.

ಸಾರಾಂಶ: (Abstract)

ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವುದೇ ಜನ ಇತಿಹಾಸ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ಒಂದು ಬಗೆ, ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ತನ್ನ ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತಲಿನ ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದೊಂದಿಗೆ, ಕಸುಬು, ವ್ಯವಸಾಯ ವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಇಂತಹವುಗಳಿಗೆ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಯಾರು ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಜಕಣಾಚಾರಿ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಬದುಕು, ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರು? ಹೇಗೆ ಬಂದರೂ? ಈ ವಿವರಗಳು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಯೇ ಹೊರತು ಆಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಪ್ರಧಾನವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಕೂಡಾ ಅವನದೇ ಆದ ಗತಕಾಲದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವಿಕರಿಂದ ಗುರುತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮುಖ್ಯಪದಗಳು (Keywords): ಮೌಖಿಕ ಚರಿತ್ರೆ, ಜನ ಇತಿಹಾಸ

ಪೀಠಿಕೆ

ಜನ ಇತಿಹಾಸವು ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ನಂಬಿಕೆ, ಕಥೆ, ಅದು ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಇರುವ ಒಂದು ಸಾಧ್ಯತೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಏನನ್ನು ಹೇಳಲಾರ ಅವನಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಕಥೆ ಇದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವನ ಕಡೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯ, ನಂಬಬಹುದು ಅಥವಾ ಬಿಡಬಹುದು ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾದಗಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರಮಾದ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಮನಃಸಾಕ್ಷಿ, ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮೂಲದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕಾದ ಇತಿಹಾಸ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಚರಿತ್ರೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮೊಟ್ಟ-ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಯುರೋಪಿನ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದು? ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಯಾರು? ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವದ ನೆಲೆ ಯಾವುದಾಗಿತ್ತು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕುವಾಗ ಈ ಜನಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಕುತೂಹಲ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಗಳಿಲ್ಲ, ಇವರೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೂ ಹೊರತು

Please cite this article as: ವಿದ್ಯಾ ಪಾಟನಕರ. (2024). ಮೌಖಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯು ಜನ ಇತಿಹಾಸ. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ: ಮಲ್ಟಿಡಿಸಿಪ್ಲಿನರಿ ಕನ್ನಡ ರಿಸರ್ಚ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಐಐಎಂಆರ್‌ಡಿ, 6(2). ಪು.ಸಂ. 52-56

ಇವರದೇ ಆದ ಜನ ಇತಿಹಾಸವಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ನಿರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕಥನವೇ ಜನ ಇತಿಹಾಸ ಅದನ್ನು ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸ, ಸ್ಥಳೀಯ ಇತಿಹಾಸ. ಜನ ಇತಿಹಾಸವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇವೇಲ್ಲವೂ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದು ಇವುಗಳ ಮೂಲ ಹಿಡಿತ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಪರವಾಗಿದ್ದೇ ಹೊರತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳುವಂತಹ ಸಂಗತಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಜನರ ಇತಿಹಾಸ ಯುರೋಪಿನ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಗತಕಾಲವನ್ನು ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನರು ತಮ್ಮ ಮೂಲವನ್ನು ಹುಡುಕುವಾಗ ಪೂರ್ವಿಕರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವು ರಮ್ಯವಾಗಿ, ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ವೀರ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಅಂದರೆ ಕುತೂಹಲಭರಿತವಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಸಮುದಾಯಗಳ ಜನರ ಇತಿಹಾಸ ಅವರ ಗತ ಏನಿತ್ತು? ನಾವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ? ಎನ್ನುವ ಜನ ಇತಿಹಾಸದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

ಜನ ಇತಿಹಾಸದ ಮೂಲ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು

ನೇರವಾಗಿ ತಾವು ಯಾರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ತಮ್ಮ ಅನನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು, ವಾಸದ ನೆಲೆಗಳಾದ ಊರು ಮತ್ತು ಸೀಮೆ ನಮ್ಮದು ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತವೆ, ದೈವಿಕವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದು, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ವಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತವೆ, ಜನ ಇತಿಹಾಸವು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಂತಹ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

ಜನ ಇತಿಹಾಸದ ಲಕ್ಷಣಗಳು, ಗುಣಗಳು, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಇವು ಸ್ಥಳೀಯ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗಬಹುದು. ಅದೇ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ತಂದು ಇಡಬಹುದು. ಈ ಮೂರು ಸಂಗತಿಗಳು ಸಮುದಾಯದ ಗುರುತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ, ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಿವಾಯವಾಗಿರ ಬೇಕು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಜನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನವಾದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಬೇರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇವು ಅಖಂಡವಾಗಿ ಹೊಂದಿವೆ.

“ಬಂಕಾಪುರ ಮನೆತನ : ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಿಗ್ಗಾಂವ್ ತಾಲೂಕಿನ ಬಂಕಾಪುರ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಪೌರೋಹಿತೃವನ್ನು ಮಾಡಲು ತೇರದಾಳ ಸಂಸ್ಥಾನದವರು ಸುಮಾರು 300 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇವರನ್ನು ದೇವಾಲಯಗಳ ಅರ್ಚಕರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು. ಪೂರ್ವಿಕರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇಂದಿಗೂ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.”¹

“ಸತ್ತಿಕರ ಮನೆತನದವರ ಪೂರ್ವಿಕರ ಇತಿಹಾಸ ಇವರು ಮೂಲತಃ ಅಥಣಿ ತಾಲೂಕಿನ ಸತ್ತಿ ಊರಿನಿಂದ ಬಂದು ತೇರದಾಳದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಸತ್ತಿಕರ ಮನೆತನ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರಿಂದಲೂ ಮೋಡಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿದ್ದರು. ಮರಾಠರು ಮತ್ತು ಪೇಶ್ವೆಗಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸತ್ತಿಕರ ಮನೆತನದವರಾದ ಇವರು ಮೋಡಿ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಾ

ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ಇದೆ ಮನೆತನದ ವೆಂಕಾಜಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸತ್ತಿಕರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.”²

ತೇರದಾಳದ ಪರಸಪ್ಪ ಶಂಕರಪ್ಪ ಮಾಸ್ತಿ ಅವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶನ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾಡಗೌಡರ ಮನೆತನದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. “ಈ ಮನೆತನದ ಮೂಲ ಪುರುಷ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಇವನು ಅದಿಲ್‌ಷಾಹಿಗೆ ಶೂರತನ ತೋರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಇನಾಂ ಗಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇವರ ಮನೆತನದವರಾದ ಪಾಯಪ್ಪ, ಜಕ್ಕಪ್ಪ, ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಸತ್ಯವ್ವ, ರುಕ್ಕಾಬಾಯಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಧವೆಯಾಗಿ 70ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಈ ಮನೆತನದ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತೇರದಾಳ ಆಡಳಿತ ಘಟಕವನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ. 1125ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗೊಂಕದೇವ ಎಂಬ ಜೈನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪರಮ ಜಿನಭಕ್ತ, ಜೈನ ಧರ್ಮದ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಇವನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಸರ್ಪ ಕಚ್ಚಿತು. ವಿಷಬಾಧೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಗೊಂಕದೇವ ಮಂತ್ರ-ತಂತ್ರ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಮೊರೆ ಹೋಗದೆ ಪರಮ ಪವಿತ್ರನೂ ಆದ ಜಿನನನ್ನು ನೆನೆಯುತ ಪಂಚಪದವನ್ನು ಓದುತ್ತ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಿನನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಿಸಿ ತನಗೇ ಏರಿಕೆ ವಿಷಬಾಧೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ. ಪಂಚ ಪರಮೇಶ್ವರಿಗಳ ಧ್ಯಾನ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಏರಿಕೆ ವಿಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊಂಕರಸನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಮೇಲಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ದೃಢವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಂಥಹ ಘನಘೋರ ವಿಷದಿಂದಲೂ ಪಾರಾಗಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಗೊಂಕರಸ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ.”³

ಗೌಡತಿಯರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಜಯಮ್ಮ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ನಾಡಗೌಡ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಊರ ಜನಪದರ ಕಥೆಗಳು, ನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದ ತೇರದಾಳ ವಾಡೆಯ ಮೂಲ ಪುರುಷರು ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಮತ್ತು ಬಸವಗೌಡ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅಭಾಖಾನ್ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಗಳು ಎಂಬ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ದೇಶ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಬರುವಾಗ ತೇರದಾಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಭಾಖಾನ್ ತೇರದಾಳದಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದ ಬಿಜಾಪುರದ ಅದಿಲ್‌ಷಾಹಿ ಅವನನ್ನು ಕಾಣಲು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅಭಾಖಾನ್ ಕುಶಲೋಪರಿ ವಿಚಾರಿಸಿದ ಅದಿಲ್‌ಷಾಹಿ ತೇರದಾಳದ ವತನದಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಜನರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಯಾರೂ ವತನದಾರರಾಗಲು ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಹೋದರರಾದ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಮತ್ತು ಬಸವಗೌಡರನ್ನು ಅಭಾಖಾನ್ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬರುತ್ತಾರೆ. ವತನದಾರಿಕೆ ಮಾಡುವಿರಾ ಎಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಹೋದರು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಭಾಖಾನರು ಇವರ ಶೌರ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಷರತ್ತು ವಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ‘ನೀವು ವತನದಾರಿಕೆ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹುಚ್ಚು ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.’ ಆಗ ಸಹೋದರರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಹೋದರರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರೆದು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿದ ಮೂರು ಹರಳು ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಕುದುರೆ ಲಾಯದಲ್ಲಿ, ಒಂದನ್ನು ಕುದುರೆ ಹತ್ತುವಾಗ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಕುದುರೆ ಇಳಿಯುವಾಗ ಚಿಲ್ಲಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸಹೋದರರಿಬ್ಬರೂ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಚಿಲ್ಲುತ್ತಾ ಹುಚ್ಚುಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಅರಿಯದವರಿಗೆ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವುದೇ ಕಷ್ಟ

ಅಂಥದ್ದು ನೀವು ಹುಚ್ಚು ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂದ ಆದಿಲ್‌ಷಾಹಿ ಇವರಿಗೆ ಶಹಬ್‌ಶಾಹಿಗಿರಿಯೊಂದಿಗೆ 5000 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇನಾಂ ಆಗಿ ಕೊಟ್ಟು ತೇರದಾಳದ ಪರಗಣದ ಇನಾಂದಾರರ ವತನದಾರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆದಿಲ್‌ಷಾಹಿ ಸಹೋದರರಿಬ್ಬರಿಗೆ 'ಹುಚ್ಚು ಕುದುರೆ ಸರದಾರರು' 'ಪಗರಾನಿ ವತನದಾರರು' ರಾವ್ ಸಾಹೇಬರು' ಅಂತ ಬಿರುದು ಕೊಟ್ಟು ಜೊತೆಗೆ 'ಫಾಗಲ್ ಫೋಡಾಖಾನ್' ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಖುಷಿಯಿಂದ ಕೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆವಾಗಿಂದ ತೇರದಾಳದಾಳ ಇವರು ದೇಶಗತಿ ನಡಸಾಕುತ್ತಾರಿ ಎಂದು ತೇರದಾಳ ವಾಡೆಯ ಗೌಡತಿ ಜಯಶ್ರೀ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ನಾಡಗೌಡು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆದಿಲ್‌ಷಾಹಿಯ ಸೈನಿಕರು ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರನ್ನು ತಡೆದು ಅವರ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು, ಆನೆಗಳನ್ನು ಕಳವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಬಿಜಾಪೂರದ ಆದಿಲ್‌ಷಾ ಜಿನ್ನಪ್ಪಾ ದೇಸಾಯಿ ಯವರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಆದಿಲ್‌ಷಾಹಿಯ ಸೈನಿಕರು ದೇಸಾಯಿಯವರನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗ ಜಿನ್ನಪ್ಪಾ ನನ್ನನ್ನು ಇವರು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ತೇರದಾಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂತನಾದ 'ಜಿನಗೆ ಷಾ'ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಡೆದ ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದನು. ಆಗ ಜಿನಗೆ ಷಾ ಜಿನ್ನಪ್ಪನಿಗೆ (ಕೃಷ್ಣಗೌಡ) ಮೂರು ಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನು (ಕಲ್ಲುಗಳು) ಕೊಟ್ಟನಂತೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ನಿನಗೆ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು, ನಿನಗೆ ಯಾವ ಆತಂಕಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರಂತೆ. ಆದಿಲ್‌ಷಾ ಸೈನಿಕರು ದೇಸಾಯಿಯವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಿಜಾಪೂರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು ಆಗ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಒಗೆದನು. ಆಗ ಆದಿಲ್ ಷಾನು ಏನು ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮೌಖಿಕ ಚರಿತ್ರೆ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ಇತಿಹಾಸ ಜನಪ್ರಿಯಗೊಂಡ ಕಥೆಯೇ ಐತಿಹ್ಯ ಒಂದೆ ಕಥೆ ಬೇರೆ- ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತಹ ಕಥೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ನೆಲೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಪ್ರಶ್ನಾತೀತವಾಗಿದೆ. ಮೌಖಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯು ಬಾಯಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಸಂಗತಿ ಎನ್ನುವಂತೆ ನೋಡಬಾರದು, ಅದನ್ನು ಶಾಬ್ದಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿರೂಪಣೆ, ಕಥೆ ಅಂದರೂ ಕೂಡಾ ಕೇವಲ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದಿದಲ್ಲ ಅದು ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಜನಪದರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಸಿಮೀತಗೋಳಿಸಬಾರದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ಕಥೆ ಒಂದು ಸಮಾಜದ ತಲೆಮಾರಿಗೆ, ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ, ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ, ಸೀಮೆಯಿಂದ ಸೀಮೆಗೆ, ಜಾತಿಯಿಂದ ಜಾತಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಗ, ಲಿಂಗ ಮುಂತಾದ ಸಂಬಂಧಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವೆಲ್ಲವು ಚಲನೆ ಆಗಿವೆ, ಅದು ಕೇವಲ ಜನಪದರ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ ತಲೆಮಾರುಗಳ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕಥನ ಮೌಖಿಕ ಚರಿತ್ರೆ ತಲೆ-ತಲೆಮಾರುಗಳ ಅವರ ಅನನ್ಯತೆಯ ಕಥನ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕಥನ, ಇದರಲ್ಲಿ ಗುರುತು, ಸಮರ್ಥನೆ, ದಾಖಲೆ ಅವರ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ವಾಸದ ನೆಲೆ ಸಮರ್ಥನೆ, ಜೀವನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೆ ಇತಿಹಾಸ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಪುವಪ್ಪ ಕಣಿಯೂರು. (2009). *ಮೌಖಿಕ ಸಂಕಥನ*. ತರಂಗಿಣಿ ಪ್ರಕಾಶನ
- ಮೊಗ್ಗಲಿ ಗಣೇಶ್. (2014). *ಆದಿಮ ಜಾನಪದ*. ಪ್ರಗತಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು
- ಮೊಗ್ಗಲಿ ಗಣೇಶ್. (2006). *ಮೌಖಿಕ ಕಥನ*. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.
- ವಸು, ಎಂ.ವಿ. (2004). *ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸ*. ಅಂಕಿತ ಪುಸ್ತಕ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತೆಲಗಾಂವಿ. (2003). *ಸ್ಥಳೀಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಯನದ ತಾತ್ವಿಕತೆಯ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪ*. ಕ.ವಿ.ವಿ. ಹಂಪಿ

ವಕ್ತೃಗಳ ವಿವರ

1. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಾಸುದೇವ ಬಂಕಾಪುರ, ವಯಸ್ಸು 65, ತೇರದಾಳ.
2. ವೆಂಕಾಜಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸತ್ತಿಕರ. ವಯಸ್ಸು 78, ತೇರದಾಳ.
3. ಪರಸಪ್ಪ ಶಂಕರಪ್ಪ ಮಾಸ್ತಿ, ವಯಸ್ಸು 70, ತೇರದಾಳ.